

Arrestnummer: CI 1822 /2013
Repertoriumnummer: 2013/5164
Datum van uitspraak: 27 november 2013
Roinummer
Notitienummer parket-generaal 2010/PGA/3537 2010/VJ11/698

Urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

en

STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR
voor het grondgebied van de
met diensten gevestigd te

eiser tot herstel

afwezig

tegen

1.
geboren te OL
en wonende te

beklaagde

2.
geboren te OP
en wonende te

beklaagde

3.
geboren te OP
en wonende te

beklaagde

4.
geboren te OP
en wonende te

beklaagde

5.
geboren te _____
en wonende te _____

beklaagde

al de beklaagden vertegenwoordigd door mr.
advocaat bij de balie van _____

1. Ten laste gelegde feiten

Te _____ van 8 april 1997 tot 11 juni 2007:

Bij inbreuk op de artikelen 99, 101, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

op het onroerend goed gelegen te _____
gekadastreerd als _____ en

met oppervlakte van 31 a 51 ca, 1 a 1 ca, 16 a 40 ca, 12 a 79 ca,

eigendom van eerste, tweede, derde en vierde verdachte ingevolge akte van aankoop verleden voor notaris _____ te _____ d.d. 31 december 1984 en d.d. 23 augustus 1993, in vruchtgebruik van vijfde verdachte ingevolge wettelijke erfopvolging

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 of 101 van het voormelde Decreet van 18 mei 1999 (voorheen artikel 44 van de Wet van 29 maart 1962 en artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben,

en als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 146, 1° en 2°, gepleegd, voortgezet of in stand gehouden worden,

in casu:

een illegaal opgericht weekendverblijf, drie schuilhokken, twee materiaalplaatsen, een bergplaats, twee schuilhokken voor vee, een houten toren, drie reliëfwijzigingen, verharding van wandelpaden, versteviging van grachten en twee houten overbruggingen in stand gehouden te hebben.

De daavaardina werd overgeschreven met vermelding:

Hypotheekbewaring
Kosten: 90,91 euro.
De Bewaarder,
(get.)

De bijlage werd overgeschreven met vermelding:

Kosten: geen.
De Bewaarder,
(get.)

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 26 april 2010 door de beklaagden tegen alle schikkingen te hunnen laste
- op 26 april 2010 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied tegen al de beklaagden

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 16 april 2010 door de correctionele rechtbank van dewelke als volgt heeft beslist:

Op strafgebied:

Verklaart beklaagden

in toepassing van art. 21ter, tweede lid V.T.Sv. enkel schuldig aan het hun ten laste gelegde feit zoals omschreven in de inleidende dagvaarding doch enkel voor wat het misdrijf instandhouden betreft;

Verplicht al de beklaagden tevens tot betaling van elk een bedrag van 25 euro, verhoogd met 45 opdeclemen en gebracht op elk 137,50 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt aan al de beklaagden een vergoeding op van elk 25 euro;

Verwijst de beklaagden elk tot 1/5 van de kosten van de strafvordering tot op heden in totaal begroot op 189,76 euro.

De herstellvordering:

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gegrond.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de complete afbraak van en/of verwijderen of tenietdoen van:

- Een weekendverblijf met vloerverharding en met een afmeting van circa 7 m x 11 m. Dit weekendverblijf werd opgericht in hout en heeft een zadeldak bedekt met dakpannen. Aan de linkerkant werd het weekendverblijf nog uitgebreid met een open afdak van circa 5 m x 3 m.
- Een vijver van circa 30 m x 30 m gelegen achter het weekendverblijf;
- Drie schuilhokken voor kleinvee opgericht in hout en met zadeldak bestaande uit dakpannen en gelegen aan de rechterkant van het weekendverblijf;
- Een materiaalplaats en bergplaats voor hooi en stro, opgericht in hout en met zadeldakbedekking in dakpannen en met afmetingen van circa 4 m x 3 m;
- Een schuilhok voor kleinvee gelegen links van de inrit achter de bovenvernoemde materiaalplaats met afmeting 2 m x 2 m;
- Een materiaalplaats gelegen op de achterkant van perceelnummer 260 a van circa 4 m x 5 m opgericht in hout en met dakbedekking in pannen;
- Een houten toren met een hoogte van circa 5 m;
- Aanmerkelijke reliëfwijzigingen en meer bepaald:
 1. Aan de voorkant van de percelen 261c en 262b over een groot gedeelte aangevuld met gronden van circa 1 m
 2. Een aarden wal tussen de voorliggende weide en het weekendverblijf met als afmetingen circa 6 m x 25 m en een hoogte van circa 2 m
 3. Aangevulde grond en gestort bouwafval op de achterkant van het perceel achter de vijver;
- Een verharding van de wandelpaden in grind en kiezel over de ganse eigendom;
- De versteviging van de oevers van de grachten en beken met betondals en houten palen en stenen;
- Twee houten overbruggingen voor dieren met een hoogte van circa 2,5 m over de paden en de wandelwegen;

en dit binnen het JAAR, na het in kracht van gewijsde gaan van deze beslissing, en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, of de burgerlijke partij(en) ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid of de burgerlijke partij(en) die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan of te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat beklaagden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te

vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Veroordeelt beklaagden solidair voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan binnen één jaar na de betekening van dit vonnis, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van 125,00 euro per dag.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis, dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van betichten bevat alsook de vermelding van de Rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand te stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

3. Rechtspleging voor het hof

3.1.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen ten aanzien van de beklaagden en bij verstek ten aanzien van de eiser tot herstel door het hof van beroep van Antwerpen, kamer 12, op 11 september 2013 werd als volgt beslist:

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van 13 oktober 2010, 8 juni 2011, 14 december 2011, 25 april 2012, 17 oktober 2012, 2 januari 2013 en 12 juni 2013.

De behandeling van de zaak werd in zijn geheel hernomen op de terechtzittingen van 14 december 2011 en 25 april 2012, aangezien de samenstelling van de zetel van het hof telkens gewijzigd was.

Op de terechtzittingen van 17 oktober 2012, 2 januari 2013 en 12 juni 2013 was de zetel van het hof niet op dezelfde wijze samengesteld als op 25 april 2012, doch de behandeling van de zaak werd niet in zijn geheel hernomen.

Er wordt dan ook een heropening der debatten bevolen teneinde de behandeling van de zaak in zijn geheel te hernemen.

Heropent de debatten op de terechtzitting van 30 oktober 2013 om 15 uur ten einde de behandeling van de zaak in zijn geheel te hernemen;

Houdt de beslissing over de kosten aan.

3.2.

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van 12.06.2013 en 30.10.2013.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van het hof werd de behandeling van de zaak op de zitting van 30.10.2013 in zijn geheel hernomen.

Het hof heeft ter terechtzitting d.d. 30.10.2013 hierbij gehoord:

- de heer voorzitter in zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de beklaagden in hun middelen van verdediging ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De namens de beklaagden ter zitting van 12.6.2013 neergelegde conclusies werden in het beraad betrokken.

De eiser tot herstel is niet verschenen ter terechtzitting en de zaak werd te zijnen opzichte bij verstek behandeld.

4. Beoordeling na tussenarrest d.d. 11.09.2013

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.2. Omschrijving van de feiten

De feiten van de tenlastelegging dienen als volgt geactualiseerd te worden:

de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1° a), 93.4°, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op de artikelen 4.2.1.1° a) en 4.2.1.4°, en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.41.§1 en §3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009)).

Door deze actualisering worden de feiten op zich niet gewijzigd.

4.3. Motivering ten gronde

4.3.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen, en aangevuld als volgt.

De wederrechtelijk in stand gehouden constructies werden vastgesteld bij proces-verbaal van vaststelling d.d. 11.10.1999 met de bijgevoegde foto's (stuk 4).

vermoeden van vergunning

2. Beklaagden houden op blz. 9 van hun beroepsconclusie voor dat de geïndiceerde constructies, vermeld in de dagvaarding, genieten van het vermoeden van vergunning, zoals bepaald in art. 4.2.14. VCRO.

Art. 4.2.14. §2 VCRO bepaalt dat bestaande constructies waarvan door enig in rechte toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, voor de toepassing van de VCRO geacht worden te zijn vergund, tenzij het vergund karakter wordt tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of het plaatsen van de constructie.

Het vermoeden van vergunning overeenkomstig art. 4.2.14. VCRO betreft een regel met een materieelrechtelijke draagwijdte, die zowel de overheid als de rechter bindt.

Het gewestplan waarbinnen de percelen van beklagden gelegen zijn, is ingevolge het KB van 3 april 1979 in werking getreden op 07.06.1979, zijnde de 15de dag na de publicatie van dit KB in het Belgisch Staatsblad van 23 mei 1979. De betrokken percelen zijn gelegen in een natuurgebied, zijnde een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

De inbreuken werden vastgesteld bij proces-verbaal d.d. 11.10.1999 (stuk 4), waarin tevens verwezen werd naar eerdere vaststellingen bij processen-verbaal d.d. 18.12.1984, 27.01.1993 en 23.02.1994.

Beklaagden bewijzen echter niet, en maken evenmin aannemelijk dat de geïndiceerde constructies reeds vóór 1979 aanwezig waren op de bewuste percelen. Beklaagden leggen dienaangaande geen stukken voor, zodat zij zich ten onrechte beroepen op het vermoeden van vergunning van art. 4.2.14. VCRO.

redelijke termijn

3. Samen met de eerste rechter is het hof van oordeel dat inzake de strafvervolgung de redelijke termijn is overschreden.

De redelijke termijn neemt een aanvang op het moment waarop de beklagden op officiële, maar daarom niet formele wijze, kennis krijgen

van een tegen hen gerichte strafvervolgning of opsporing, hetzij dus vanaf het moment waarop zij onder de dreiging van een strafvervolgning leven.

Het respect voor de redelijke termijn moet verder op concrete en gedetailleerde wijze worden beoordeeld met inachtneming van de volgende criteria: (1) de aard en de complexiteit van de zaak, (2) de houding van de beklaagden, (3) de houding van de met het onderzoek, de opsporing, de vervolging en de berechting belaste instanties en (4) het belang van de zaak voor de beklaagden.

De beoordeling gebeurt, in de regel, naar de loop van het ganse proces.

Rekening houdend met de eerdere processen-verbaal lastens de consoorten d.d. 18.12.1984, 27.01.1993 en 23.02.1994, met het proces-verbaal d.d. 11.10.1999 en de ondervraging van eerste beklagde en vijfde beklagde d.d. 07.01.2000, is de redelijke termijn overschreden.

In toepassing van art. 21ter V.T.Sv. wordt in hoofde van beklaagden de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uitgesproken. Het bestreden vonnis wordt op dit punt bevestigd.

de herstellvordering

4. Uit het proces-verbaal van vaststelling d.d. 21.05.2013 blijkt dat alle geïsoleerde constructies inmiddels verwijderd werden en dat de percelen hersteld werden in hun oorspronkelijke toestand.

De herstellvordering is derhalve zonder voorwerp.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1^o.a), 93.4^o, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het

- decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1^o.a), 4.2.1.4^o, 6.1.1.lid 1.1^o, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
 - 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
 - 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
 - 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
 - 91 van het KB van 28 december 1950
 - 21ter van de wet van 17 april 1878

6. Beslissing

Het hof,

Het tussenarrest d.d. 11.09.2013 verder uitwerkend,

Na herneming van de zaak,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hierna bepaald, op tegenspraak ten aanzien van de beklaagden en bij verstek ten aanzien van de eiser tot herstel.

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied:

Actualiseert de feiten van de tenlastelegging zoals hiervoor gezegd (p. 8);

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre hierbij:

- de eenvoudige schuldigverklaring van de beklaagden

en

 aan de hen ten laste gelegde feiten van instandhouding - zoals thans geactualiseerd - werd uitgesproken in toepassing van art. 21ter V.T.Sv.;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige als volgt:

- legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Met betrekking tot de herstelvordering

- stelt vast dat de herstelvordering zonder voorwerp is;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie en de kosten van het tussenarrest d.d. 11.09.2013 ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 372,57 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

voorzitter

raadsheer

raadsheer

en in openbare terechtzitting van 27 november 2013

uitgesproken door voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier